

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Motivace dobrovolníků na RunCzech závodech

Autor práce: Daniela Richterová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Doc. Daniel Heider, Ph.D.

Bakalářská práce Daniely Richterové „Motivace dobrovolníků na runczech závodech“ se z pohledu volnočasové pedagogiky věnuje tématu dobrovolnických aktivit. Hlavním tématem práce je analýza motivací dobrovolníků při běžeckých závodech známých jako RunCzech tour. Práce se skládá ze dvou částí. V první teoretické části autorka analyzuje pojem dobrovolnost a dobrovolnictví. Představuje některé hlavní dobrovolnické organizace u nás a ve světě, a charakterizuje známý podnik zvaný „RunCzech Tour“. Z psychologického hlediska pak autorka analyzuje pojem motivace a potřeby. Právě téma motivace pracovníků v oblasti dobrovolnické činnosti je na základě dotazníkové šetření analyzováno v druhé části práce. Dotazník týkající se motivace v širokém smyslu dobrovolníků na závodech RunCzech zodpovědělo 73 respondentů, z nichž bylo 51 žen a 22 mužů.

Musíme konstatovat, že práce je napsána jasně a přehledně. Škála otázek v dotazníku je široká a počet 73 respondentů již umožňuje učinit si konkrétnější představu o motivacích dobrovolníků při akcích RunCzech. Autorka taktéž reflektuje nedostatky své vlastní metodologie a svých postupů (dotazníkové šetření proběhl na facebooku, tj. respondenty se stali především mladí lidé, atd., čímž vzorek respondentů není, co se věku týče zcela reprezentativní). Práce pracuje s uspokojujícím množstvím reprezentativní sekundární literatury.

V práci nicméně zcela postrádáme důležitou filosofickou perspektivu, která vedle roviny psychologické a sociální k otázce dobrovolnosti také patří. V angličtině se „dobrovolný“ řekne „voluntary“, což znamená také „svobodný“. I v češtině když se řekne, že něco je vykonáno dobrovolně, tak to znamená, že je to realizováno „svobodně“. Tedy dobrovolnická aktivita, včetně vypomáhání na závodech RunCzech, by měla být vykonávána *svobodně*. Mohla by autorka vysvětlit, co pro ni konkrétně, z její vlastní zkušenosti, znamená, když se řekne, že dobrovolnictví by mělo být vykonáváno svobodně? Je zřejmé, že autorka ve svém výkladu termínu „dobrovolný“ akcentuje význam „dobrá vůle“. Svým důrazem na aspekt altruismu, téma morálních hodnot toto čtení či tuto etymologii postavila do popředí. Nevidí autorka mezi těmito dvěma významy souvislost?

Vedle této filosofické otázky mám několik dílčích otázek:

- 1) Proč je Německo zemí (viz str. 15), která je ve vysílání a přijímání dobrovolníků nejaktivnější? Lze to chápat stále ještě jako kompenzaci špatného svědomí, které vzniklo stigmatem druhé světové války?
- 2) Proč podle definice dobrovolníka podle Salesiánského střediska mládeže v Praze-Kobylisích je dobrovolník jen „mladý člověk“ (str. 22)? Je tomu proto, že mladý člověk ještě nemá rodinu a má tak daleko více času na dobrovolnické aktivity? A neměl by právě toto být důvod, proč by se dobrovolníci neměli cítit nadřazení nad těmi (jak to autorka ve své reflexi zmiňuje), kteří dobrovolníky nejsou?
- 3) Autorka zdůrazňuje, že důležitým důvodem, proč se mladí lidé hlásí k dobrovolným činnostem včetně RunCzech je to, že se přestanou cítit být osamoceni. Lze říci, že dnešní atomizovaná a individualistická společnost vede ke zvýšené aktivitě dobrovolníků? Jak sama autorka poznamenává, v době socialismu, dobrovolnické aktivity nebyly příliš rozšířené (str. 19). Nehledají mladí v těchto aktivitách komunity a tak pocit sounáležitosti, které jinde, především v práci a studiu, jsou potlačeny honbou za individualistickým výkonem? Proč za socialismu dobrovolnost a dobrovolnictví tak rozšířené nebylo?

Především z uvedené důvodu absence filosofického rozměru práce navrhuji hodnotit práci známkou „velmi dobře“.

Doc. Daniel Heider, Ph.D.

V Českých Budějovicích,
dne 9. 5. 2018